

Pekka Huhtinen —
mannertenvälinen
ohjus, s. 3

Laki ja evankeliumi
toimivat eri tavalla,
s. 4

Samuel —
uskollinen Herran
palvelija, s. 6

Ahdistavan lain alta
armon vapauteen,
s. 8

”Eikä Jumalan lamppu ollut vielä sammunut” I. Sam. 3:3

Pyhäkön lamppu

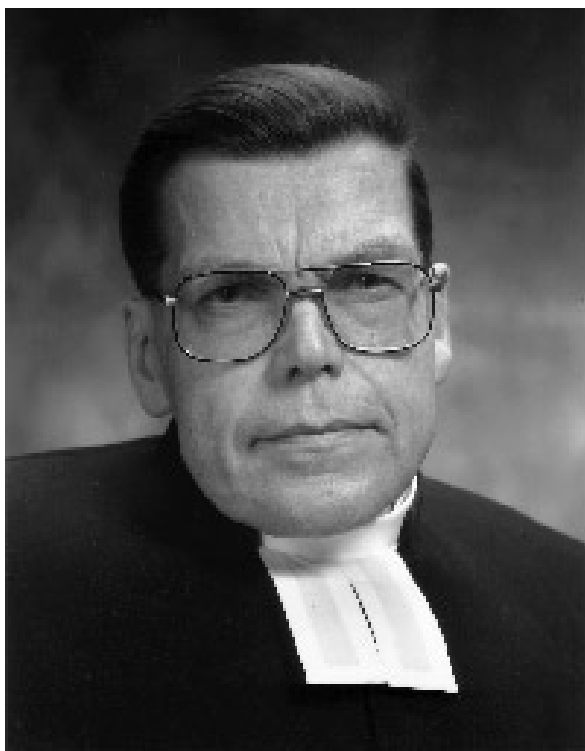
Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti

3/2001

Jumalan käsissä

Jumalan vasen käsi rutistaa nykyisin ihmisiä vahvasti. Se tarkoittaa Jumalan lain vaativaa ja tuomitsevaa toimintaa. Päivästä toiseen luemme sekä kotimaassa että kauempanakin tapahtuneista hirveistä väkivallanteoista. Monet kärsivät, ovat epätoivoisia tai joutuvat mitä raaimman pahoinpitelyn tai seksuaalisen hyväksikäytön kohteeksi — kuka täysin sivullisena, kuka taas oman elämänsä alakierteen surkeana tuloksena. Huumeiden hyökyaalto vie paljon varsinkin nuoria. Jotkut pyristelevät läheistensä tukevana vastaan, mutta kahle on paksu ja rautainen. Toisilla piikin seuraan tulevat kommandopipo, sorkkarauta ja pistooli. Unohtaa ei myöskään sovi 'isojen poikien' rosvousta, joka on meiltä kaikilta vienyt monet elämän lahjat ja antimet. Tässä kostautuu se kaiken pyhän ja arvostetun rienaaminen ja tallaaminen, jota edelliset sukupolvet harjoittivat.

Miksi puhua Jumalan käden rutistuksesta? Siksi, että Jumalan lailla on tehtävänsä ja käyttönsä, joista ensimmäinen on maallinen, yhteiskunnallinen ja Jumalan luoman maailman pystyssä pitäminen. Sitä kutsutaan maalliseksi regimentiksi eli hallinnaksi. Jos Jumala tältä alueelta yritetään ajaa ulos, tulos on edellä kuvatun kaltainen. Heikot kärsivät ja tallautuvat. Vahvat porskuttavat aikansa, mutta lopulta putoavat korkealta. Turha on luritella, että ihmisistä tulee hyviä jonkin aaterakennelman, neuvonnan tai ohjauksen avulla. Niin tärkeitä kuin hyvä kasvatusta onkin, sillä ei tehdä ihmisestä hyvää eikä hävitetä maailmassa riehuva syntiä. On aihetta kysyä kaiken kauhistelun keskellä, olemmeko hyljänneet Jumalan lain ensimmäisen käytön, joka vaatii vanhuskautta ja oikeutta ihmisten kesken sekä pakkokeinoja pahan hillitsemiseksi.

Juuri siksi Jumalan vasen käsi on tarttunut meihin, jotta me ymmärtäisimme, että kaiken tarpeellisen ponnistelun keskellä emme voi saada särkynyttä maailmaa eheäksi, vaikka monet hyvät korjaukset voivatkin onnistua. Pirstalemaailmassa me parhaimpina saavutuksinemmekin olemme umpikujassa. Tämä näyttää tulevan yhä useammalle selväksi ja siksi ihmiset voivat pahoin. Vaihtoehtoiksi jää lopulta kaksi. Ne on Torsti Lehtinen osuvasti niitannut Søren Kierkegaardin ajattelua luonnehtiessaan: »Joko epätoivoinen elämä vailla yhteyttä Jumalaan tai intohimoinen heittäytyminen kristinuskon paradoksin varaan.»

Lain ja evankeliumin välillä on tosiaan ihmissilmin katsoen raju paradoksi. Laki on Jumalan tahto ja vaatimus ihmisiin nähden. Vieläpä niin, että nykyisin muotiin tulleen ihmisen luonnollisen lain tunteminen on siinä määrin pimentynyt, että on kuultava Jumalan ilmoitettua lakia kaikille ihmisille. Kirkko ajaakin penkkaan toistellessaan paneeleissa, ettei sillä ole mitään erityistä kristillistä eettistä ratkaisua ja järkeä päällekaatuvien ongelmien ratkaisuun. Voiko enää tehokkaammin tehdä turhaksi kirkon ja Jumalan sanan?

Mikään 'luonnonmukainen' elämän ymmärtäminen ei voi käydä yli Jumalan tahdon, joka perimmältään tähtää todellisen avun löytymiseen. Tähän tarvitaan Jumalan oikean käden lohduttavaa ja pelastavaa työtä. Vain Jumalan armon evankeliumi voi korjata pilalle menneen elämämme. Vain Jumalan rakkaus voi kannatella sitä suurta parantumisprosessia, jonka toteuttamiseen kristillinen seurakunta on kutsuttu. Kuinka syvälinen ja koruttoman yksinkertainen on uskonpuhdistajamme Mikael Agricolan ydinlaus: »Laki se sielun hirmuttaa, mutta Kristus sen taas lohduttaa.»

SIMO KIVIRANTA,
Luther-säätiön hallituksen puheenjohtaja, rovasti

»Mannertenvälinen ohjus» — valokeilassa Pekka Huhtinen

Luther-säätiön toiminnassa lähetystyö on alusta asti ollut voimakkaasti esillä. Pastori, TT Pekka Huhtinen toimii säätiössä lähetyskentillä sekä koti- että ulkomailla. Pyhäkön lampun toimitus pyysi Pekkaa vastamaan viiteen kysymykseen.

Olet pastori, mutta olet myös lähetystyöntekijä. Kerrotko muutamalla sanalla toimistasi?

Työhistoriaani kuuluu jäkälänkeruuta, makkaratehtaan siivousta, vikapäivystystä ja tutkimustyötä, sekä parin viime vuosikymmenen ajan kirkon töitä. Pappistyöni olen tehnyt Turun Mikaelissa ja sitten lähinnä SLEY:ssä, suurimman osan ajastani Japanissa. Viimeisen kuluneen vuoden aikana minut on johdatettu myös Afrikkaan, Sudaniin opetustehtäviin, mistä olen kiitollinen, mutta samalla hieman hämmästyntynyt. Mikähän mahtaa olla Jumalan tarkoitus kuljettaessaan minua näin erilaisia polkuja?

Miltä näyttää mielestäsi lähetystyön tilanne koko maailmaa ajatellen?

Iloitsen jokaisesta lähetystyöntekijästä, joka maailmalla liikkuu Kristuksen pelastavan evankeliumin asialla. On rohkaisevaa nähdä, että Afrikan ja osittain Aasiankin kirkoissa on voimakasta satsausta lähetykseen. Huolenani on se, että vanha kristikunta on kangistumassa ja synkretismi (sekauskonnollisuus) on vallannut alaa. Myös lähetystyötä on alkanut nakerata luopuminen Raamatun selkeästä sanasta. Tämä tie johtaa luonnollisesti lähetysinnon laimentumiseen. Mielestäni on nähtävissä merkkejä jopa siitä, että kääntymykseen tähtäävä klassinen lähetystyö on joutumassa ja osittain jo joutunutkin ankaran arvostelun kohteeksi. Onko seuraava aste lähetystyön kieltäminen? Tämä voi kuulostaa hurjalta, mutta hurjia aikoja kohti olemme todella menossa, el-

lei Herramme heilauta herättävästi maailmaamme. Kristuksesta tahdotaisiin tehdä pikemminkin yksi vakavasti otettava vaihtoehto kuin ainoa tie pelastukseen.

Mikä on lähetysten tilanne Suomessa?

Suomessa on huippuhyvät ulkoiset edellytykset kirkon toiminnalle. Olen nähnyt aivan toisenlaisissa oloissa taistelevia kirkkoja. Erityinen huolenaiheeni koskee lähetysvolumimme radikaalia hiipumista viimeisen kymmenen vuoden aikana. Osittain ilmiö on yleismaailmallinen, mutta Suomen osalta siihen liittyy paljon muutakin. Lähetysnäky on hakusessa. Kun työnäky on hämärtyntynyt, ei pystytä innostamaan myöskään lähetyshraamiseen ja lähtemiseen. Lähetysjärjestöissä on ajaututtu vääränlaiseen taloudelliseen riippuvuuteen kansankirkon budjettivaroista ja suurista nimikkosopimuksista. Alkuvoimainen herätyskristilliseltä pohjalta noussut ja teologisesti profiloitunut missionaarisuus on kangistumassa kehitysyhteistyön tapaiseksi lähetysyhteistyöksi. Mission dynaamisuus sekä raamatullinen pelastus-kadotus -akseli on jäämässä taka-alalle. Jo nyt on tilanne se, että suoranaisessa julistustyössä olevien lähettien osuus on häviävän pieni verrattuna muissa, sinänsä tärkeissä ja tarpeellisissa tehtävissä olevien määrään.

Millaisena näet Suomen kirkon tilanteen?

En voi lakata ihmettelemästä sitä, miten kirkossamme ajatellaan olevan varaa käytännössä sulkea pappisvirasta ne vakaumukselliset uskovat nuoret, jotka eivät halua tehdä kompromissia luopumalla Jumalan sanaan sidotusta omastatunnosta. Jotkut piispoistamme ovat alkaneet tehdä testavia kyse-

lyjä, joilla mitataan kelvollisuutta niin pappisvihkimykseen kuin seurakuntavirkoihin. Tämä on tietenkin periaatteessa oikein, mutta ongelmana on se, että kyseisissä "tenttaustilanteissa" ei olla niinkään kiinnostuneita luterilaisen uskomme ydinkysymyksistä, vaan esimerkiksi siitä, suostuuko vihkimään eronneita, hyväksyykö avoliitossa olevia kummeiksi ja ennen

MATTI RUSAMA

»Nyt ei ole aika katkeroitua tai antaa periksi vaan rakentaa kärsivällisesti Jumalan sanan pohjalte.»

kaikkea ratkaisevaksi kysymykseksi on tullut ns. naispappeuden hyväksyminen ja tähän liittyvä yhteistoiminta. Epäilemättä muutaman vuoden viiveellä kysymyksiin tulee sisältymään suhtautuminen homoliittoihin. Aktiivi seurakuntaväkemme ei liene tietoinen siitä, millaiseen »grillaukseen» joutuvat nimenomaan ne kirkkomme palvelukseen haluavat, joille Raamattu on Jumalan sana. Missä on nyt se kansankirkon avaruus ja suvaitsevaisuus, josta niin paljon puhutaan? Vai harjoitetaanko suvaitsevaisuutta vain maailman suuntaan? Eikö se koskekaan kirkkomme Raamattuun sitoutuneita jäseniä?

Jatkuu sivulla 7.

**Kuinka Jumala
ne antaa?**

JUMALAN LAKI

*Koska Jumala kirjoitti Lakinsa ihmisen sydämeen luomisessa (Room.2:14–15),
niin ihmisen omatunto tuntee Lain (Room.2:15)
niin jopa pahimmanlaatuinen synnintekijä näkee, että hänen tulisi tehdä, mitä laki vaatii (Room.2:14–15).*

JUMALAN EVANKELIUMI

*Koska Jumala ei kirjoittanut Evankeliumia ihmissydämeen luomisessa (1.Kor.2:6–14),
niin Evankeliumi tulee aina yllätyksenä ihmisen sydämeen
niin Evankeliumin voi vain oppia lukemalla siitä tai kuulemalla sitä julistettavan (Matt.28:18–20; Luuk.9:2;
Room.10:14–15; 16:25–26).*

SANA SINULLE

Jokainen ihminen tuntee Laista jotakin, mutta Evankeliumin voi oppia tuntemaan vain Jumalan sanasta.

**Mitä ne
opettavat?**

JUMALAN LAKI

*Koska laki näyttää meille, mitä meidän pitää tehdä (2.Moos.20:1–17, 5.Moos.27:10),
niin Laki keskittyy meidän tekoihimme (5.Moos.6:24; Je.11:3–4)
niin Laki vaatii täydellistä kuuliaisuutta (5.Moos.6:5–8; Mark.12:30–31; Jaak.2:10)
niin Laki ei koskaan anna anteeksi vaan tuomitsee ja kuolettaa meidät.*

JUMALAN EVANKELIUMI

*Koska evankeliumi näyttää meille, mitä Jumala on tehnyt Kristuksessa (Matt.26:26–28; Room.4:8; 6:3–7; 2.Kor.5:19–21),
niin Evankeliumi keskittyy Jumalan tekoihin (Room.3:22–26; 5:6–9; 8:32)
niin Evankeliumi ei koskaan vaadi mitään vaan tarjoaa ja antaa Jumalan armon (Apt.20:24) ja pelastuksen
(Ef.1:13)
niin Evankeliumi antaa anteeksi, lunastaa, vanhurskauttaa, pelastaa, antaa rauhan ja ikuisen elämän
(Room.3:24; 28; 5:1; Kol.1:13–14, 21–22; Joh.10:27–28; 1.Joh.5:11).*

SANA SINULLE

*Vaikka jokainen uskonto voi opettaa jotakin Jumalan ensimmäisestä sanomasta — Laista — sen oppii kuitenkin kirkkaimmin
tuntemaan Raamatusta. Vielä paljon tärkeämpää kuitenkin on, että vain Raamattu opettaa Jumalan toisen sanoman —
Evankeliumin.*

**Mitä ne
lupaavat?**

JUMALAN LAKI

Laki lupaa elämän ja pelastuksen (3.Moos.18:5; Luuk.10:25–28) mutta:
vain siinä tapauksessa, että ihminen täyttää Lain täydellisesti (Gal.3:12; Jaak.2:10)
vain vanhurskaan miehen Laki julistaa vanhurskaaksi (Room.2:13).

JUMALAN EVANKELIUMI

Evankeliumi lupaa myös elämän ja pelastuksen (Joh.3:15–16; 5:24) mutta:
ilman mitään ehtoja, jotka pitäisi täyttää (Room.3:38; 4:1–5; Gal.3:18). Siksi
Evankeliumi julistaa jumalattoman vanhurskaaksi Kristuksen tähden (Room.4:5; 5:6–8).

SANA SINULLE

Vain Kristus täytti lain vaatimukset. Hän täytti ne sinun pelastuksesi tähden.

Mitä ne
uhkaavat?

JUMALAN LAKI

Laki uhkaa meitä rangaistuksella (1.Moo.2:17; 3.Moos.26:14-17; 5.Moos.27:26; Gal.3:10).

JUMALAN EVANKELIUMI

Evankeliumi ei koskaan uhkaa meitä (2.Sam.12:13; Matt.9:2; Luuk.7:47; Joh.8:3-11; 1.Tim.1:15).

SANA SINULLE

Kristus kärsi sinun ansaitsemasi rangaistuksen ja siten vaiensi lain vaatimukset sinua kohtaan.

Mitä ne
tekevät?

JUMALAN LAKI

Koska laki aina vaatii, mutta ei pysty antamaan meille voimaa sen täyttämiseen,

Laki saa meidät kapinoimaan (Room.7:5, 7-11, 15)

Laki ei koskaan auta meitä pois synneistämme vaan ajaa meidät epätoivoon (Matt.27:3-5; Room.7:7, 24)

Laki tekee meidät murheellisiksi ja pelokkaiksi, mutta ei kykene lohduttamaan meitä

(2.Sam.12:7-13; Apt.2:36-37).

JUMALAN EVANKELIUMI

Koska Evankeliumi kutsuu meitä ja antaa meille Jumalan siunauksen Kristuksessa (Apt.16:27-31),

Evankeliumi poistaa kaiken kauhun, pelon, ahdistuksen ja täyttää meidät rauhalla ja ilolla Pyhässä Hengessä (Room.5:1-2, 10-11; 8:1).

Evankeliumi ei vaadi hyvää sydäntä, oikeaa asennoitumista, kehityskelpoisuutta, hurskautta tai rakkautta

Jumalaa tai ihmistä kohtaan. Se ei sisällä sääntöjä tai käskyjä. Se muuttaa meidät (2.Kor.3:18; 5:17; Ef.5:8;

Kol.1:21-22).

SANA SINULLE

Laki ei voi pelastaa sinua, mutta sillä on tärkeä tehtävä: Se todistaa sinut syylliseksi synneistäsi. Sen jälkeen Evankeliumi voi tehdä oman työnsä elämässäsi anteeksiantamuksella ja parantamisella.

Kenelle ne ovat
tarkoitettut?

JUMALAN LAKI

Kaikkien syntisten tarvitsee kuulla Lakia (1.Tim.1:9).

JUMALAN EVANKELIUMI

Syntisten, joilla on särjetty sydän, tarvitsee kuulla Evankeliumia (Jes.61:1-3; Luuk.7:37, 44-50).

SANA SINULLE

Kun katumaton ja katumainen tulevat yhteen seurakunnan kokoontumiseen sekä Lakia että Evankeliumia on julistettava.

Samuel — uskollinen Herran palvelija

Kaikki Sudanin luterilaisen kirkon vierailevat luennoitsijat tutustuvat pian erityisesti yhteen sudanilaiseen kristittyyn, Samueliin. Hän on se, joka ottaa vieraat vastaan kirkon vuokraamassa vierastalossa, muutaman kilometrin päässä Khartumin keskustasta. Samuel on henkilö, joka antaa ensimmäiset neuvot ja opastukset, jotta »kotiutuminen» voisi onnistua niin vähin mutkin, kuin se Afrikassa on mahdollista. Mutta kuka on tämä SAMUEL SOLOMON BANGUARANGUA?

Elämää pakolaisleirissä

Samuel on syntynyt Etelä-Sudanin Yambiyossa joulupäivänä 1967. Khartumiin hän tuli ensi kerran jo 1987 auttaen sisartaan pääsemään keisarinleikkaukseen, mutta palasi kotiseudulle kolmen kuukauden kuluttua. Etelä-Sudanin sisällä yhä tänäänkin riehuva sota oli tuolloin juuri alkanut. Sotatoimet hallituksen muslimijoukkojen ja etelän SPLA:n (Sudanin kansan vapautusarmeija) kesken kiihtyivät koko ajan. Tämä aiheutti seuraavan siirron Samuelin elämässä. Hän joutui siirtymään armeijan joukkojen valvonnassa pois kotiseudultaan Jubaan, mutta muu perhe jäi paikalleen. Jubassa pakolaisleirillä ollessaan hän joutui näkemään kuolemaa aivan vierellään. Ihmisiä kuoli mm. nälkään ja sairauksiin.

— Muistan, kuinka eräs pakolainen yritti tyydyttää janoaan muutamilla vesipisarilla, jotka putoivat vartiosotilaan vesipullon korkista tämän ottaessa vesiryypyn pullostaan, Samuel muistelee.

Töitä kirkolta

Jubassa joitakin vuosia varastomiehenä toimittuaan Samuel muutti Khartumiin 1991. Khartumissa oli tarjolla lähinnä vain satunnaisia töitä, mm.

erään amerikkalaisen diplomaatin varijana, mutta sekin työ meni diplomaatin palattua Amerikkaan.

Sudanin luterilaisen kirkon presidentti, pastori ANDREW MBUGO ELISA on Samuelin sukulainen. Niinpä Andrewin kautta järjestyi nykyinen tehtävä kirkon vierastalon yleismiehenä.

REIJO ARKKILA

Sudanin luterilaisen pappisseminaarin isäntä Samuel ja opettaja Pekka Huhtinen.

— Pidän nykyisestä tehtävästäni, jossa tapaan mielenkiintoisia ihmisiä eri maista ja jossa on tilaisuus seurata läheltä kirkon ja teologisen seminaarin toimintaa. Opin heiltä ja samalla voin itsekin olla antamassa jotain heille. Tähän mennessä jo olen tutustunut luennoitsijavieraisiin Suomesta, Amerikasta, Ruotsista ja Englannista. Eriytyisen mieluisaa on ollut saada tutustua suomalaisiin vierailijoihin.

Pitkä tie luterilaiseen kirkkoon

— Minut kastettiin anglikaanikirkossa Yambiyossa ja konfirmoitiin Jubassa. Elämässäni oli kuitenkin kausi, jolloin en ollut kiinnostunut uskonasiosta, enkä välittänyt kristillisyydestäni. Ystävieni eivät halunneet mennä kirkkoon, vaan pitivät omia pirskei-

tään. Tämä veti minuakin puoleensa ja kylmetti uskonelämäni. Alkoholin käyttö tuli mukaan. Tätä kylmää kautta kesti elämässäni viitisen vuotta, Samuel kertoo.

— Eräänä päivänä KHARTUMISSA menin itsekseni kodissa kokoontuvaan

kirkkoon. Siellä puheen pitänyt evankelista Jacob, joka parhaillaan opiskelee teologisessa instituutissa, puhui koskettavasti suoraan kuin minun elämäntilanteeseeni. Puheessa oli selkeä kehoitus luopua syntielämästä ja kutsu Kristuksen luokse. Ihmettelin, kuinka evankelista voi puhua kuin suoraan juuri minulle, vaikka ei edes tuntenut minua. Tämä pysähdytti minut. Löysin tieni kirkon seminaarille, jossa aloin saada opetusta rukouksesta, synnistä, armosta ja Raamatun lukemisesta. Myös pastori Andrew, jonka kodissa tuolloin asuin ja yhä asun, neuvosi minua jättämään juopottelun ja jatkamaan kirkossa käymistä. Se oli vaikeaa aluksi, mutta Jumalan avulla selvisin kuiville. Vieraskodin tehtävien ohessa opiskelen nykyisin kirkon Concordia-instituutissa englantia ja ai-

kuisille tarkoitettuja yleissivistäviä aiheita, kuten matematiikkaa.

Tulevaisuudensuunnitelmia

Samuel on, paitsi puhelias ja hauska seuranpitäjä, myös melkoinen kielimies. Hän puhuu äidinkielenään zandea, mutta lisäksi sujuvasti arabiaa, mukavasti englantia, sekä hieman Kongossa puhuttavaa lingalaa.

— Yritän kehitellä kuumeisesti mielessäni sellaista projektia, joka takaisi välttämättömän toimentuloni ja tekisi mahdolliseksi naimisiinmenoni. Olen naimaton, mutta toivon jonain päivänä löytäväni kristityn puolison. Minulle olisi tärkeää, että vaimoni olisi omasta zande-heimostani. Naimakaupasta minun pitää maksaa tytön vanhemmille 50–100 lehmää, joko konkreettisesti nautoina tai rahana. Minulla on myös haave saada joskus toimia kirkossani diakonina, ja jos mahdollista myös pastorina, Samuel valottaa suunnitelmiaan.

Saamme sulkea Samuelin suunnitelmiin ja toiveineen esirukouksiimme, samoin kuin koko Sudanin evankelis-

luterilaisen kirkon työntekijöineen. Sudanissa on avautunut hedelmällinen työmaa ja vastustajia on paljon.

PEKKA HUHTINEN

Pekka Huhtinen — »mannertenvälisen ohjus», jatkoa sivulta 3.

Mikä on työkuvasi Luther-säätiössä?

Nyt ei todellakaan ole aika katkeroitua tai antaa periksi vaan kärsivällisesti rakentaa Jumalan sanan pohjalle. Kutsu Sudanin pappisseminarin opetustehtäviin on edelleen voimassa. Kotimaassa työskentelen lähetystyön hyväksi ja jumalanpalvelusyhteisöverkoston luomiseksi. Aloitimme Porissa juuri toiminnan ja verkosto on laajenemassa. Kirkossamme voi vielä tapahtua suuria muutoksia, jos Jumala niin hyväksii näkee. Paavalin kääntymys Damaskon tiellä olkoon rohkaisevana esimerkkinä. Herätystä ei oteta, vaan se annetaan. Rukoilla sitä kyllä voidaan ja näin tuleekin tehdä.

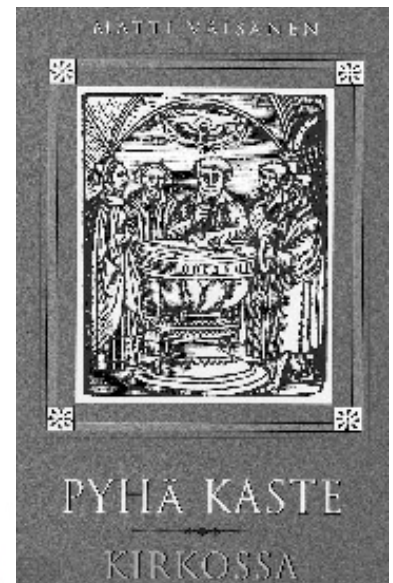
Tilaa Pyhäkön lamppu kotiisi ilmaiseksi toimituksesta, puh. (09) 496 694.

Katso myös osoite www.luthersaatio.com

Matti Väisänen: UUTUUSKIRJA
Pyhä Kaste kirkossa

sidottu n. 450 s. ovh. 160,-

Julkaisija Luther-säätiö

Tilaukset Juhana Pohjolalta, puh. (09) 496 694 tai katso <http://www.luthersaatio.com/>

TILAA ILMAISEKSI! Aamutähti-sarja

Opetusvihkoja uskonelämän peruskysymyksistä

Tilaukset Juhana Pohjolalta, puh. (09) 496 694 tai katso <http://www.luthersaatio.com/>

MESSU

Helsingin Vanhan kirkon seurakuntakodissa, Ruoholahdenkatu 16, sunnuntaisin kello 11.00.

Tervetuloa!

Pyhäkön lamppu

SUOMEN LUTHER-SÄÄTIÖN TIEDOTUSLEHTI

PL 127, 00101 Helsinki

<http://www.luthersaatio.com/>

Päätoimittaja Juhana Pohjola
Toimitussihteeri Jari Lammi
Toimitusavustaja Juha Muukkonen
Toimitusavustaja Pekka Huhtinen

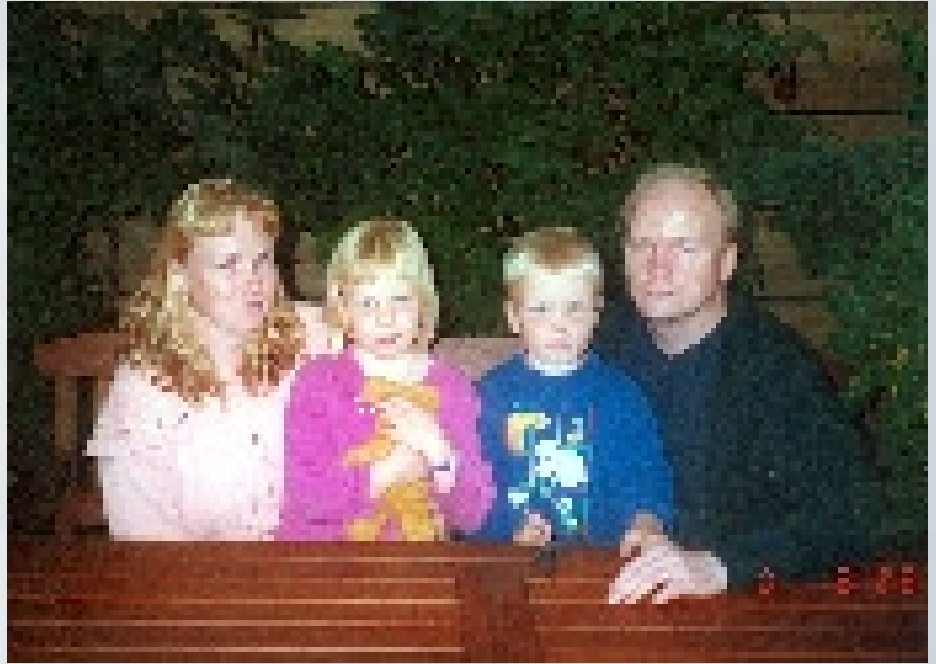
juhana.pohjola@luthersaatio.com
jassi@luthersaatio.com
juha.muukkonen@luthersaatio.com
pekka.huhtinen@luthersaatio.com

ISSN 1457-9901

Merita 101230-209260

Ahdistavan lain alta *armon vapauteen*

Luther-säätiön raamattupiiri on juuri päättyessä Järvenpäässä Kinnusten kodissa. Tämä Keravan ja sen lähi-alueiden piiri sai alkunsa helluntaina Keravalla pidetystä Luther-säätiön jumalanpalveluksesta. Sunnuntai-ilta-päivisin on kokoonnuttu pastori Juha Muukkosen johdolla eri kodeissa muuttaman viikon välein. Tällä kertaa piiriä isännöi ja emännöi Olavi ja Anne Kinnunen, joiden perheeseen kuuluvat myös lapset Heli ja Timo. Olavi ja Anne ovat tutustuneet toisiinsa adventtiseurakunnassa, johon he kumpikin olivat aikanaan liittyneet vuonna 1990.

— Olisin halunnut tulla uskoon, mutta mitään ihmeellistä ei tapahtunutkaan, toteaa Anne nyt lähes kaksi vuosikymmentä myöhemmin noista nuoruuden rippikouluvaiheistaan. Maailma veti houkutuksiineen Annea puoleensa, mutta sydämen pohjassa oli kuitenkin tyhjiys. Hengellinen etsintä jatkui. Oman paikan löytäminen seurakunnasta ei kuitenkaan ollut helppoa. — Koin jääväni ulkopuoliseksi tai sitten ikäisiäni nuoria ei ollut mukana toiminnassa. Adventtiseurakunnan voimakas ja selkeäntuntuinen opetus sekä monien nuorien mukanaolo veti minua puoleensa. Kävin tammikuussa 1990 Finlandia-talossa alkaneessa kokoussarjassa, mikä johti adventtiseurakuntaan liittymiseen maaliskuussa 1990, kertaa Anne omaa hengellistä historiaansa.

Lain ahdistuksen alle

— Sain syksyllä 1989 kotiini lähettäjäni-mettömän kutsun Raamatun kirjekursseille. Ilmoittautumiseni jälkeen selvisi pian, että kyseessä oli adventistien järjestämä kurssi. Sama kevään 1990 kokoussarja kuin Annenkin kohdalla johti myös minut adventtikirkkoon. Adventtikirkon julistuksessa minusta hyvältä tuntuivat varmat vastaukset ja järjenmukaiset selitykset Raamatun vaikeista kohdista. Myös itse evankeliumi, syntien anteeksiantamus, kirkastui minulle paremmin kuin ennen, Olavi kertoo.

— Kastepäiväni lähestyminen kuitenkin ahdisti minua. Uskoin adventtikirkon ope-

»Ystävien neuvo lukea Lutherin kirjoja auttoi uskomaan, että pelastus on kokonaan Jumalan teko.»

tuksen mukaisesti, että kaste on pätevä vain sellaiselle, joka on jo uskossa; vain uudestisyntynyt ja lujasti uskova voi todellisesti ottaa vastaan kristillisen kasteen. Mutta mistä saatoin tietää, että uskoin tarpeeksi vakaasti ja syvästi? Päätin lopulta vain kovasti ponnistella kastehetkelläni, jotta varmasti tulisin oikein kastetuksi. Jotkut todistivat, että ennen kastetta on ahdistusta, mutta kasteen jälkeen se helpottaa. Minun kohdallani ei helpottanut.

Evankeliumin vapauteen

Ihmisen omaan uskoon ja kilvoitteluun painottuva julistus vei Olavin prosessiin, joka lopulta johti kolmen vuoden kuluttua eroon adventtikirkosta. — Vaikka olin mukana adventtikirkon monissa vastuu-tehtävissä niin en löytänyt itsestäni sitä vilpittömyyttä ja kokosydämisyttä, jolla Jumalan armo oli otettava vastaan tämän kirkon opetuksen mukaan. Adventismi näyttää liittyvän tietty lain ja evankeliumin sekoittaminen; puhtaasta laista riippumattoman evankeliumin julistamisen pelätään aiheuttavan kuulijoissa kurittomuutta. Julistuksessa keskeistä oli kuuliaisuuden korostaminen: Jos ihminen vain tahtoo, hän kykenee täyttämään Jumalan lain. Jumalan armon avulla piti muodostaa taivaskelpoinen luonne. Samalla rinnalla opetettiin kuitenkin myös armon

lahjaluonnetta. Pelastusta ei käytännössä kuitenkaan rakennettu yksin Kristuksen täytetyn työn varaan, vaan myös oma kilvoittelu tuli tosiasiallisesti osaksi pelastuksen perustetta. Ystävien neuvo lukea Lutherin kirjoja auttoi minua uskomaan, että pelastus on kokonaan Jumalan teko. Annen kohdalla adventismista irtautuminen tapahtui suurinpiirtein samoihin aikoihin kuin Olavinkin. Yksi rajapyykki tässä vieraantumisessa oli tapaus, jossa lauantaina työhönsä osallistunut linja-autonkuljettaja erotettiin seurakunnan jäsenyydestä. Joensuussa ravitsemusoppia opiskellut Anne sai valmistuttuaan työpaikan eräästä adventtikirkon ylläpitämässä laitoksesta. — Meidän keittiössä työtätekevien osalta lakia tulkittiin siten, että teimme sapattina samaa työtä kuin muinakin päivinä, mutta lahjoituksena laitokselle. Koin myös jatkuvaa riittämättömyyttä ja kelvottomuutta; en kyennyt olemaan niin pyhä ja puhdas, kuin mitä koin minulta edellytettävän. Esikoisemme Helin syntymä vuonna 1994 johdatti minut myös takaisin luterilaiseen kaste-käytäntöön: Täytyyhän lapsikin saada jotenkin Jeesuksen yhteyteen! Sielunhoidolliset keskustelut ja oikean armonjulistuksen kuuleminen ovat auttaneet minua, mutta yhä edelleen joudun kamppailemaan siinä, että en jää Jumalan edessä lain alle.

JUHA MUUKKONEN